

Via lliure a la degradació

El Parlament balear rebutjà les esmenes a la totalitat a la reforma de la llei de funció pública, que degradarà legalment el català a les Illes.

La setmana passada, el Parlament balear rebutjà les esmenes a la totalitat presentades pel PSIB-PSOE i el PSM a la reforma de la llei de funció pública que degradarà el català a les Illes. Tal com era previst, Antoni Pastor, diputat del PP i batlle de Manacor, es va desmarcar de la resta dels seus companys. Ben probablement, Pastor anirà a parar a la Lliga Regionalista, encapçalada per seu ex-company de formació, Jaume Font. Quan i com farà aquest pas en-

cara és una incògnita. Perquè caldrà esperar si el PP l'expulsarà –tal com els estatuts del partit preveuen per a un cas com aquest– o bé l'aïllar mentre espera que se'n vagi. Sigui com sigui, ja fa molt de temps que es va decidir que Pastor acabaria a la Lliga. El president d'aquesta formació, Jaume Font, no va voler faltar al plenari per a deixar clar el seu suport a Pastor. Això mateix va fer el president de Convergència per les Illes, Josep Melià. Totes dues formacions, com deueu recordar, són

enmig d'un procés d'unió, el resultat del qual se sabrà a final d'any.

Vicissituds de Pastor a banda, el fet més important és que la setmana passada el Parlament illenc va votar la primera passa per a aprovar la reforma legal que degradarà la llengua pròpia de les Illes.

El plenari. El plenari prometia tenir la tensió i l'escenificació de les grans ocasions. No va decebre. L'Obra Cultural Balear va instar personalitats del món cultural del catalanisme local a assistir com a públic a la sessió per a expressar el rebuig a la reforma que persegueix el PP. La resposta, com és fàcil d'imaginar, va ser més que contundent. Entre molts d'altres, s'hi pogué veure la filòloga Aina Moll; els escriptors Gabriel Janer Manila, Antònia Vicens i Biel Mesquida; l'animador cultural Antoni Torrens; l'historiador

PP ILLES BALEARS

El conseller de Funció Pública, Simó Gornés, és el responsable tècnic de la reforma de la llei que degrada la consideració legal del català a les Illes.

Antoni Marimon; els sindicalistes Biel Caldentey (de l' STEI), Lorenzo Bravo (secretari general d'UGT), Katiana Vicens (secretària general de CCOO)... Per a contrarestar l'afluència dels contraris a la política lingüística del govern, el PP va intentar mobilitzar batlles i més càrrecs del partit, que ajudaren a omplir el Parlament. Entre convidats de l'una banda i de l'altra, la bancada destinada al públic ja s'havia omplert setmanes abans del plenari. Finalment, calgué adequar dues sales –amb circuit tancat de televisió– per als assistents.

El debat a la Sala de les Cariàtides –la sala de plens– fou intens, dur, ple de retrets entre el govern i el PP (per una banda) i l'oposició (per una altra). Per part de l'executiu, hi intervingué el conseller de Funció Pública, Simó Gornés, el responsable tècnic de la reforma. Defensà les modificacions perquè, a parer seu, les “circumstàncies han canviat molt d'ençà del 1986”, quan s'aprovà la llei de normalització lingüística per unanimitat. Segons Gornés, a hores d'ara “el català té bona salut i un ús generalitzat”. Amb això refusava la visió de l'oposició, que titllà de “dramatitzada”. El conseller apel·là a la jerarquia màxima del Tribunal Constitucional espanyol i afirmà que la sentència a propòsit de l'Estatut de Catalunya “deixa clar” que el català “no pot ser llengua exclusiva de l'administració”. Per tant, va concloure, el govern illenc no fa sinó “aplicar” la Constitució espanyola d'acord amb allò que el Tribunal Constitucional ha sentenciat. A més, Gornés atacà l'oposició, que acusà “d'incendiar els carrers”.

La resposta de l'oposició va ser contundent. Per part del PSM-Iniciativa Verda-Entesa, exercí de portaveu el diputat del PSM de Menorca Nel Martí, que expressà que l'actitud del govern és del tot rebutjable, perquè “només un lingüicida no té present la situació de debilitat [social] del català” a les Balears. Amb aquesta reforma, digué Martí, el govern enviarà a la societat un missatge clar de desprestigi de la llengua pròpia del país. Els seus arguments s'adreçaren a refusar que tot plegat sigui, com diu el PP, una qüestió de llibertat, atès que no hi ha igualtat entre tots dos idiomes –digué–, és a dir, que el català hauria de continuar essent un requisit per a accedir a l'administració. Seguint aquesta línia argumentadora, el diputat del PSM acusà els conservadors de pretendre la substitució lingüística i remarcà que aquesta reforma legal només és una de les primeres passes per a assolir aquest objectiu.

Per part del PSIB-PSOE va intervenir la líder del partit, Francina Armengol. No és habitual que el cap de files intervingui al plenari si no és per a respondre el president del govern. No ho va fer, per exemple, el PSM, en què el líder, Biel Barceló, cedí a Nel Martí la defensa de l'esmena a la totalitat del grup. Doncs Armengol volgué assumir la defensa de la seva esmena i, alhora, expressar la posició nítida contra la voluntat del govern, que arribà a titllar de “genocida cultural”. Acusà Bauzá de tenir una “obsessió contra el català” que l'ha portat a dissenyar aquest “atac” contra la llengua pròpia,

que és la reforma legal prevista. “A vostè el molesta ser president d'una comunitat que té llengua pròpia”, digué directament a Bauzá, com si el president intervingués al debat, que no era el cas. Armengol insistí a dir que la societat no avala la política lingüística del govern. Finalment, assegurà que si és presidenta el 2015 la primera cosa que farà serà derogar la reforma que ara imposarà el PP.

Futur immediat. En el moment de la votació, la força parlamentària del PP fou implacable. Amb Pastor desmarcant-se'n, els 34 vots restants del grup conservador tombaren les esmenes a la totalitat presentades pels dos grups de l'oposició. Amb aquesta votació, el govern superava el darrer escull per a aprovar definitivament el projecte de llei de reforma de la llei de funció pública –segurament s'aprovarà en un plenari extraordinari el mes vinent. Aquesta modificació, entre més coses, degrada el català de requisit a mèrit per a accedir a l'administració, imposa la introducció del castellà també com a llengua vehicular de l'administració, permet de castellanitzar els noms dels municipis –mesura pensada per a Maó, on el govern municipal vol imposar la grafia espanyola–, empara els funcionaris que s'adrecin als ciutadans en castellà per més que aquests parlin en català –de fet, ja ho fan alguns departaments de l'administració autonòmica... En fi, liquida 26 anys de consideració legal del català com a llengua pròpia de l'administració de les Illes.

Miquel Payeras

EL TEMPS

És Temps de Vacances

Si ets subscriptor
i te'n vas de vacances a l'estiu
i vols rebre **EL TEMPS** cada setmana.

Telefona'ns al 902 131 025
i comunica'ns l'adreça on vols rebre la revista aquest estiu.
(Ens ho pots comunicar fins el 16 de juliol.)

FUSTER CONTEMPORANI

Paco Molina (CCOO-PP):
"Elle abilitat amb l'últim bestir
en la defensa del model social europeu"

it de
eimer